

Mieczysław Cincio

Kronika

Palestra 15/5(161), 142-144

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sam Autor określił ten zbiór (w podtytule) jako „Szkice i wyznania publicysty”. Nazwisko Autora i jego działalność publicystyczna nie są naszym czytelnikom obce, zwalnia więc to nas od prezentowania i oceny dorobku J. Milewskiego na niwie popularyzacji kultury prawnej w społeczeństwie. Natomiast z jego „obstrzału” adwokatury i jej władz samorządowych — lat temu kilka — wiele myśli i refleksji po prostu ... zwietrzało.

Książka doczekała się recenzji pióra Antoniego Maciejewskiego, opatrzonej nagłówkiem *Temida w oczach publicysty* („Prawo i Życie” nr 7 z dnia 4 kwietnia br.). Autor recenzji, podkreślając zalety publicystyki prawno-społecznej J. Milewskiego, zauważył:

„Publicystyka prawna Milewskiego nacechowana jest troską o właściwą pozycję aparatu wymiaru sprawiedliwości w systemie władzy ludowej, o jego rzeczywiste sprawiedliwy charakter i humanistyczny walor. Wachlarz spraw poruszonych przez Milewskiego jest bogaty i różnorodny, a ostry skalpel krytyki dobiera się śmiało do biurokratyzowanych form i treści pracy organów wymiaru sprawiedliwości.”

W treści recenzji A. Maciejewskiego czytamy dalej:

„...Sam tytuł książki nieco jednak myli. Autor bowiem wyborem takiego tytułu niezwykle zacieśnił zawartość tematyczną zbioru. Problemy adwokatury zajmują wprawdzie w książce część znaczną, ale zawiera ona o wiele szerszą problematykę związaną ze sprawą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i wymierzania sprawiedliwości w naszym kraju. Przy tej okazji wypada odnotować, że na część poświęconą adwokataturze składają się artykuły publikowane w „Prawie i Życiu”, które wywołały kontrowersje i namiętne nieraz polemiki. Milewski zajmuje eksponowane miejsce wśród publicystów piszących o sprawach adwokatury i zapewne mało kto poza nim mógłby pokusić się o zebranie w jedną całość własnej publicystyki o tej wciąż żywej i otwartej problematyce. W tym też leży największa atrakcyjność książki i kto wie, czy ta jej cecha nie przesądza o tytule.”

*

Dowiadujemy się z nru 16(1219) „Stolicy” z dnia 18.IV.1971 r., że na rzecz odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie „Zespoły Adwokackie Izby Warszawskiej zebrały od 800 adwokatów warszawskich kwotę 80.000 zł”.

S.M.

KRONIKA

1. Konferencja prasowa Ministra Sprawiedliwości

W dniu 20 kwietnia 1971 r. odbyła się w Krakowie, w sali konferencyjnej Sądu Wojewódzkiego, konferencja prasowa Ministra Sprawiedliwości prof. dra Stanisława Walczaka. W konferencji wzięli udział dziennikarze prasy krajowej zajmujący się publicystyką prawną. Ponadto obecny był Prezes Sądu Wojewódzkiego w Krakowie, Znaiński, któremu towarzyszyli członkowie kierownictwa Sądu Wojewódzkiego. Był też obecny dziekan Krakowskiej Wojewódzkiej Rady Adwokackiej.

adw. Stanisław Warcholik. Z ramienia redakcji „Palestry” uczestniczył w konferencji naczelny redaktor, adwokat dr Paweł Aslanowicz.

Przedmiotem konferencji były: informacja o wynikach zakończonej ogólnokrajowej dyskusji nad projektem ustawy o zapobieganiu i zwalczaniu pasożytnictwa oraz omówieniu roli badań naukowych w pracy organów wymiaru sprawiedliwości.

W ramach programu konferencji nastąpiło również zwiedzenie krakowskiego Instytutu Ekspertyz Sądowych oraz Zakładu Karnego w Ruszcy koło Krakowa, a ponadto przeprowadzenie dyskusji nad wypowiedzią Ministra Sprawiedliwości oraz informacją dyrektora Instytutu dra J. Markiewicza o pracach Instytutu.

2. Z życia izb adwokackich

Izba rzeszowska

1. Na budowę Zamku Królewskiego w Warszawie. Na apel Społecznego Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie: „Cały naród odbudowuje Zamek Królewski w Warszawie” oraz w związku z uchwałą Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 28 stycznia 1971 r. — Rada Adwokacka Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie, wychodząc z założenia, że w tej wielkiej akcji ofiarności społecznej nie może zabraknąć również adwokatury rzeszowskiej, postanowiła na posiedzeniu w dniu 12 lutego 1971 r. wezwać wszystkich członków Izby rzeszowskiej do zadeklarowania kwot pieniężnych przez każdego członka Izby z przeznaczeniem na odbudowę Zamku.

W związku z powyższym Rada Adwokacka w Rzeszowie przekazała w dniu 3 marca 1971 r. w imieniu 158 członków-adwokatów Izby rzeszowskiej wykonujących zawód w zespołach kwotę 20 000 zł na konto Naczelnej Rady Adwokackiej IV O/M NBP w Warszawie Nr 1551-9-49905.

2. Porozumienie o współpracy adwokatury rzeszowskiej z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci. W dniu 19 lutego 1970 r. podpisane zostało porozumienie między Zarządem Głównym Towarzystwa Przyjaciół Dzieci a Nacelną Radą Adwokacką w Warszawie w sprawie współpracy adwokatury z ogniwami organizacyjnymi TPD.

W związku z powyższym Rada Adwokacka w Rzeszowie na posiedzeniu w dniu 26 lutego 1971 r. zawarła porozumienie z Zarządem Okręgu TPD w Rzeszowie o współdziałaniu z TPD na terenie Izby rzeszowskiej, przy czym z treści powyższego porozumienia wynika, że zadaniem utworzonego Koła Przyjaciół Dzieci przy Radzie Adwokackiej będzie poradnictwo prawne, popularyzacja praw matki i dziecka, pomoc w gromadzeniu funduszy społecznych, organizowanie prelekcji, jak również współpraca z TPD w całym zakresie działalności tego Towarzystwa. Między innymi Rada podkreśliła z uznaniem rolę niektórych adwokatów-członków Izby rzeszowskiej, którzy już obecnie współdziałają z TPD, zwłaszcza jeśli chodzi o sprawę aktów stanu cywilnego dzieci znajdujących się pod opieką TPD w Domach Dziecka oraz o sprawę dochodzenia alimentów od opornych rodziców tych dzieci.

Obie strony wyraziły głębokie zadowolenie z zawartego porozumienia, które jest dowodem tego, że adwokatura rzeszowska — poza spełnianiem swoich obowiązków w codziennej pracy zawodowej w wymiarze sprawiedliwości — bierze także czynny udział w życiu społecznym naszego regionu.

3. Działalność PTTK przy Radzie Adwokackiej. Przy Radzie Adwokackiej Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie działa od kilku lat Koło Nr 44 Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, którego prezesem jest kol. adw. Alfred Karasowski.

Dzięki osobistej inwencji kol. Karasowskiego oraz kol. mgra Mieczysława Rachwała działalność tego Koła jest bardzo aktywna, o czym świadczy fakt zorganizowania przez to Koło szeregu imprez.

W minionym okresie urządzono zabawę noworoczną dla dzieci członków Izby rzeszowskiej, w której wzięły udział dzieci w wieku od 3 do 12 lat. Niezależnie od powyższego zorganizowano szereg wycieczek, a w szczególności wycieczkę w Bieszczady we wrześniu 1970 r., szereg wycieczek w okolice Odrzykonja i wyjazd do Krakowa celem zwiedzenia zabytków tego miasta. Obecnie Koło organizuje wycieczkę samochodową do Budapesztu, która odbędzie się wiosną lub latem br., o czym dodatkowo koleđzy zostaną powiadomieni.

4. Działalność Koła TPPR. W dniu 18 grudnia 1970 r. odbyło się walne zebranie członków Koła TPPR przy Radzie Adwokackiej w Rzeszowie. W związku z powyższym Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 1971 r. postanowiła zarządzić powielenie uchwały walnego zebrania członków TPPR i treść jej podać do wiadomości członkom Izby, przy czym Rada wyraziła nadzieję, że zarówno wszyscy członkowie zespołów oraz pracownicy administracji, jak i adwokaci-radcowie prawni oraz adwokaci emeryci przystąpią w charakterze członków do nowo utworzonego przy Izbie Koła.

Program działalności Koła, oprócz założeń statutowych, przewiduje zorganizowanie pogadank, wieczorków dyskusyjnych i kursów nauki języka rosyjskiego oraz udział w ruchu turystycznym i łączność korespondencyjną z ZSRR.

adw. Mieczysław Cincio

Izba warszawska

Podstawowa Organizacja Partyjna PZPR przy Izbie Adwokackiej w Warszawie, na zebraniu odbytym w dniu 22 marca 1971 r., po przedyskutowaniu ogłoszonego w nrze 1 „Palestry” ze stycznia br. projektu regulaminu w sprawie ustalania zasad specjalizacji w zawodzie adwokata, podjęła następującą uchwałę:

1. uznać za pożądane i celowe rozwijanie wszelkich form szkolenia zawodowego adwokatów i w ten sposób realizować dążenie do wykonywania zawodu na możliwie najwyższym poziomie, aby zapewnić klientowi zespołu adwokackiego wyspecjalizowaną pomoc prawną;
2. uznać za niepożądane i niecelowe wszelkie formy zinstytucjonalizowania specjalizacji w zawodzie adwokata, a w szczególności taką formę, jaką przewiduje wspomniany projekt regulaminu w sprawie ustalania zasad specjalizacji.